

De Schelde van Oudenaarde tot Antwerpen.

Schelderode, Meirelbeke . . . we naderen Gent en zijn in de streek der bloemkweekerijen, in een uitgestrekten hof, wiens producten tot ver over den Oceaan gaan, tot roem van Oost-Vlaanderens hoofdstad. Talrijke landhuizen pralen op den oever, en in den zomer ontmoeten we niet alleen zwaar geladen vrachtschepen, maar ook veel sierlijke bootjes, alleen gebouwd om te spelevaren.

Daar ligt Gent, waar de bodem davert van 't geschok der stoomtuigen. Gent, de stad van 't linnen en 't katoen, maar ook de stad onzer geschiedenis, waarvan zoo menig heerlijk gebouw een welsprekende getuigenis aflegt. Rijst ginds niet stout en zwierig het Belfort, waaruit Roeland stormde of jubelde, de St. Baafstorentoren, kronend den prachtigen tempel, die Karel V binnen zijn muren zag? En toch zien we 't liefst het Gent, dat de Schelde thans bespoelt, de stad van vrede en arbeid, waar men opstand noch krijg meer vreest. Bijna

onmerkbaar vereenigt de Schelde zich te Gent met de Leye en dan buigt ze zich naar 't Oosten, langs Wetteren, Dendermondewaarts.

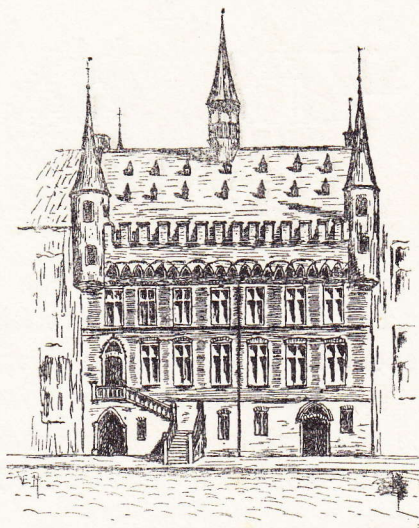
Gezicht op Ninove.

Aan den oever van den Dender klingelde 't eerst de beiaard, uitgevonden door Coecke van Aalst; daar werd voor het eerst in België de wonderbare drukkunst uitgeoefend door Diederik Martens, die er al zoo lang te mijmeren staat op zijn hoog voetstuk. En Dendermonde was de bakermat van menigen Vlaamschen letterkundige, terwijl er nog steeds een schilderschool bloeit, welke heerlijke gezichtjes van Dender en Schelde op 't doek brengt.

Dikwijls zaten we hier aan den oever der Schelde, waar menigeen zijn brood verdient dank den zegen en den stroom.

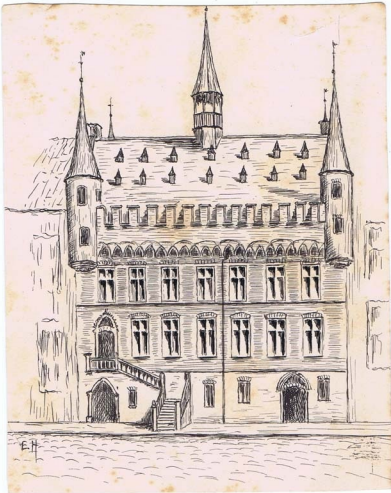
We hebben er de palingvisschers gezien, en de rietsnijders, de koorddraaiers en zeilmakers, de scheepstimmerlieden en smeden; we hebben er geluisterd naar de legenden van 't Ros Beyaart en den kwelduivel „Kludde”.

De Schelde is rijk aan legenden en gaarne hoorden wij ze aan, als behoorende bij de volkenkunde, maar jammer genoeg worden er nog tal van menschen gevonden, welke ze als waar gelooven, en 's avonds de Scheldeoevers mijden. De Schelde wordt breeder, heeft hare

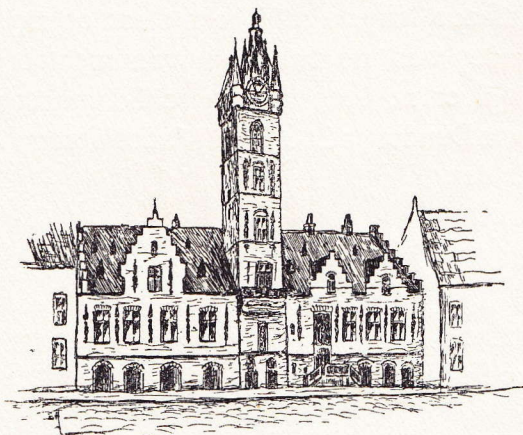
Stadhuis van Gerardsbergen.

oevers wijder van elkander gebracht; en ja, ze hoort bij dit landschap, maakt er de pracht van uit, brengt er leven en welvaart en vroolijkheid ook, want 't is of ze soms schalks meemurmelt het liedekes der varensgezellen:

Als 't kermis wordt, als 't kermis wordt,
In 't land van Rupelmonde,
Dan komen de schippers terug naar huis,
Van uren in 't ronde.
Dan wordt de blijde trom geroerd
En 't beste bier geschonken;
Er wordt geflikkerd en gedanst,
Gezongen en gedronken. *)

Stadhuis van Dendermonde.

Rupelmonde ligt daar lief met zijn ronden toren boven de roode daken, en zijn schilderachtige ruïne van het gravenkasteel.

Maar weer naderen we het gebied der nijverheid. Links zien we heerlijke groene oevers.... de streek van Cruybeke, 't bevallige Waasland met 't oude Bakkersveer, doch rechts ligt Hemixem, waar hooge schouwen hun rook uitspuwen; Hoboken, waar op de werven honderden hamers 't ijzer kloppen. Daar is een bijhuis van Cocke-rill's metaalfabriek, daar bouwt men kleine en groote vaartuigen, die op plechtige wijze te water worden gelaten en over de Schelde wegstoomen naar zee, naar den oceaan, naar vreemde landen, in dienst van het menschedom.

En ginds verheft zich reeds Antwerpens kathedraal. We varen

1) H. Melis.

voorbij Burcht, begroeten 't schoolschip, waarop toekomstige zeeofficieren hun eerste opleiding ontvangen, en dra schuiven we langs

de kaaien der eigenlijke Scheldestad. We hebben de haven van Antwerpen, een wereldhaven, bereikt.

A. HANS.

DE SCHELDE VRIJ!

(VERHALEN VAN DE SCHELDE).

SCHELDE VRIJ

Door A. HANS

L. OPDEBEEK — Uitgever — ANTWERPEN